

Προηγιασμένη στο Λιανοβέργι για την εορτή των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Δευτέρα 9 Μαρτίου το πρωί, με την ευκαιρία της εορτής των εν Σεβαστεία Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λιανοβεργίου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον νέφος μαρτύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν».

Τόν πένθιμο χαρακτήρα τῆς κατανουκτικῆς περιόδου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης

Τεσσαρακοστής διακόπτει για λίγο σήμερα ή έορτή τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων.

Σαράντα νέοι ἄνδρες, σαράντα στρατιῶτες τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ στήν πόλη τῆς Σεβαστείας, καλοῦνται νά ὑπακούσουν στίς ἐντολές τοῦ αὐτοκράτορα καί νά δηλώσουν τήν πίστη τους στά εἰδωλα. Ἐκεῖνοι ἦταν ὅμως χριστιανοί καί ἀρνήθηκαν. Ἐπέλεξαν τό μαρτύριο πού γνώριζαν ὅτι θά ἀκολουθήσει, παρά νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους. Καί τό μαρτύριο πού ἐπέλεξαν γι' αὐτούς οἱ διώκτες τους δέν ἦταν συνηθισμένο. Δέν τούς ἀποκεφάλισαν, ὅπως συνηθιζόταν. Τούς ἔριξαν στήν παγωμένη λίμνη τῆς Σεβαστείας μέσα στή νύκτα καί τούς ἄφησαν ἐκεῖ νά πεθάνουν, ἐνῶ οἱ δήμιοι καθόταν ἔξω ἀπό τή λίμνη, κοντά σέ μιά φωτιά πού ἔκαιε, καί ζεσταινόταν, περιμένοντας νά δοῦν τί θά συμβεῖ.

Καί ὅταν τά σώματα ἄρχισαν νά παγώνουν, οἱ γενναῖοι στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ ἐνεθάρρυναν ὁ ἕνας τόν ἄλλον λέγοντας: «Δριμύς ὁ χειμῶν ἀλλά γλυκός ὁ παράδεισος». Εἶναι φοβερό τό κρύο ἀλλά εἶναι γλυκός καί εὐχάριστος ὁ παράδεισος πού μᾶς περιμένει. Ἄς ὑπομείνουμε λίγο ἀκόμη, γιά νά κερδίσουμε τόν στέφανο τῆς νίκης.

Ἕνας μόνο δέν ἄντεξε τό μαρτύριο καί βγήκε ἀπό τά παγωμένα νερά. Τόν ἀντικατέστησε ὅμως ἀμέσως ἕνας ἀπό τούς φρουρούς, πού ἐκείνη τήν ὥρα εἶδε σαράντα στεφάνια νά κατεβαίνουν ἀπό τόν οὐρανό στίς κεφαλές τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἐκτός ἀπό ἕνα πού προοριζόταν γιά ἐκεῖνον πού δειλίασε. Συγκλονισμένος ἀπό τό οὐράνιο θέαμα ὁμολόγησε μέ παρρησία ὅτι εἶναι καί ἐκεῖνος χριστιανός καί ἔσπευσε νά μπεῖ στή λίμνη γιά νά κερδίσει τόν οὐράνιο στέφανο.

Αὐτούς τούς σαράντα μάρτυρες τοῦ Κυρίου τιμᾶ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καί ἰδιαιτέρως ἡ ἐνορία σας σήμερα, καί πρός τιμήν τους ἀκούσαμε τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο νά μᾶς παροτρύνει: «τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον νέφος μαρτύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν δι' ὑπομονῆς τρέχομεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα». Ἐχοντας, λέγει ὁ ἀπόστολος, τόσους μάρτυρες πού παρακολουθοῦν τόν ἀγῶνα μας, πού μᾶς ἐνισχύουν καί δέονται γιά ὅλους ὅσους τούς ἐπικαλοῦνται, ἄς μήν μείνουμε ἀδρανεῖς, ἄς μήν μείνουμε ἀδιάφοροι, ἀλλά ἄς ἀγωνισθοῦμε καί ἄς προσπαθήσουμε νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό μας.

Ποιός εἶναι ὅμως αὐτός ὁ σκοπός καί πῶς ἐπιτυγχάνεται;

Ὁ σκοπός μας εἶναι ὁ ἴδιος μέ τῶν ἁγίων μαρτύρων. Εἶναι ἡ σωτηρία μας. Εἶναι νά λάβουμε καί ἐμεῖς τόν στέφανο ἀπό τόν ἀγνοηθέντα καί τόν ἀθλοθέτη Θεό. Καί τόν

έπιτυγχάνουμε μέ τούς τρεῖς τρόπους πού ὑποδεικνύει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος.

Ὁ πρῶτος εἶναι νά ἀποθέσουμε «πάντα ὄγκον». Κανείς δέν μπορεῖ νά ἀγωνισθεῖ ἔχοντας βαρίδια, ἔχοντας ἀποσκευές πού τόν δυσκολεύουν. Καί τί ἔχουμε ἐμεῖς πού μᾶς δυσκολεύει; Ἔχουμε ἀδυναμίες καί πάθη, τά ὁποῖα ἐκμεταλλεύεται ὁ πονηρός γιά νά μᾶς παρασύρει στήν ἁμαρτία. Ἔχουμε μέριμνες καί φροντίδες κοσμικές πού ἀπομυζοῦν κάθε ἰκμάδα τῆς ψυχῆς μας καί μᾶς ἐμποδίζουν νά ἀφιερωθοῦμε στόν στόχο μας, νά ἀγωνισθοῦμε, νά νηστεύσουμε, νά ἐγκρατευθοῦμε, νά προσευχηθοῦμε.

Ὁ δεύτερος τρόπος εἶναι νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν «εὐπερίστατον ἁμαρτίαν». Νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία πού βρίσκει πάντοτε τρόπο νά εἰσέλθει στή ζωή μας, στή σκέψη μας, στά αὐτιά μας, στά μάτια μας καί νά μᾶς ἐμποδίσει νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα μας. Ὄταν ἐνδίδουμε στήν ἁμαρτία, ὅταν τῆς ἐπιτρέπουμε νά ἐνοικήσει στήν ψυχή μας, τότε ἀδυνατοῦμε νά συνεχίσουμε. Γι' αὐτό εἶναι πολύ βοηθητικό νά ἀπαλλάσσουμε τακτικά καί τόν νοῦ καί τήν ψυχή μας ἀπό τήν ἁμαρτία μέ τό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἔξομολογήσεως, ὥστε μέ καθαρή τήν ψυχή καί μέ τήν ἐνίσχυση τῆς θείας χάριτος νά συνεχίζουμε τόν ἀγῶνα μας.

Καί ὁ τρίτος τρόπος εἶναι ἡ ὑπομονή. Κανένας ἀγῶνας καί καμία προσπάθεια δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχει ὅταν βιαζόμαστε, ὅταν θέλουμε νά δοῦμε γρήγορα ἀποτελέσματα. Χρειάζεται ὑπομονή. Χρειάζεται νά ἀγωνιζόμεθα γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες μας καί νά καλλιεργοῦμε τίς ἀρετές μέ ὑπομονή, σιγά-σιγά, χωρίς ἄγχος καί χωρίς βιασύνη. Καί ὁ Χριστός θά ἀνταμείψει τήν ὑπομονή μας, διότι, σύμφωνα μέ τόν λόγο του, μέ τήν ὑπομονή θά κερδίσουμε τήν ψυχή μας, θά κερδίσουμε τή σωτηρία μας, ὅπως τήν κέρδισαν οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες ὑπομένοντας ὅλη τή νύκτα τό ψύχος τῆς παγωμένης λίμνης. Καί τώρα βρίσκονται στόν οὐρανό δεόμενοι καί γιά τή δική μας σωτηρία, ὅταν τούς παρακαλοῦμε καί ζητοῦμε τή χάρη καί τήν προστασία τους.

